

3. Tredje anbringende om et åbenbart fejlskøn og en tilsidesættelse af væsentlige formelle og materielle krav

— Med henblik på at begrunde den anfægtede afgørelse henviste Rådet klart til dokumenter og beviser, der var knyttet til tidligere faser i de administrative procedurer.

4. Fjerde anbringende om en tilsidesættelse af væsentlige formelle og materielle krav, en tilsidesættelse af artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder og manglende kompetence hos den person, der undertegnede den anfægtede afgørelse.

— Rådets anfægtede skrivelse af 26. juni 2015, der indeholder afgørelsen om ikke at fjerne sagsøgeren fra listen, er behæftet med formelle fejl. Sådanne fejl i den omhandlede retsakts form giver også anledning til materielle tilsidesættelser af sagsøgerens rettigheder.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse af 26.7.2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39).

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23.3.2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1).

Sag anlagt den 7. september 2015 — Petro Suisse Intertrade mod Rådet

(Sag T-525/15)

(2015/C 371/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Petro Suisse Intertrade Co. SA (Pully, Schweiz) (ved advokaterne J. Grayston, P. Gjørtler, G. Pandey og D. Rovetta)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets afgørelse (FUSP) 2015/1008 af 25. juni 2015 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 161, s. 19) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/1001 af 25. juni 2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 161, s. 1) annulleres, for så vidt som disse retsakter lader sagsøgeren være omfattet af kategorien af personer og enheder, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger.

— Rådets afgørelse, der er indeholdt i skrivelse af 26. juni 2015 adresseret til sagsøgerens advokater, vedrørende fornyet gennemgang af listen over udpegede personer og enheder i bilag II til afgørelse 2010/413/FUSP og bilag IX til forordning (EU) nr. 267/2012 annulleres, for så vidt som denne afgørelse udgør en nægtelse af at fjerne sagsøgeren fra listen over personer og enheder, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om angivelse af en utilstrækkelig begrundelse

— Afgørelsen af 26. juni 2015 (den »anfægtede fornyede afgørelse«) tjente også som notifikationsskrivelse for Rådets afgørelse (FUSP) 2015/1008 og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/1001 (de »anfægtede retsakter«), men denne skrivelse indeholdt ingen angivelse af en begrundelse for vedtagelsen af de anfægtede retsakter.

2. Andet anbringende om et åbenbart fejlskøn

— Selv om sagsøgeren ejes af NIOC, udgør sagsøgeren en særskilt juridisk enhed, der er hjemmehørende i Schweiz og lovligt fungerer som en lokal servicevirksomhed med et meget begrænset overskud.

3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse af retten til forsvar

— Ved reelt at lade en enkelt uidentificeret medlemsstat pålægge Rådet at træffe en afgørelse uden at undersøge nogen relevante dokumenter eller beviser til støtte herfor, har Rådet enstemmigt indført en ny måde at træffe afgørelse på uden hjemmel i artikel 215 TEUF eller andre steder i traktaterne. Denne måde at træffe afgørelse på forstyrrer balancen mellem Rådets undersøgelsesbeføjelser og beføjelser til at træffe afgørelse og sagsøgerens ret til effektiv domstolsbeskyttelse.

4. Tredje anbringende om en overtrædelse af den grundlæggende ejendomsret

— Rådet har på ingen væsentlig måde angivet en begrundelse for de restriktioner, der er indført over for sagsøgeren. Opførelsen af sagsøgeren, et schweizisk selskab med begrænsede aktiviteter som en lokal servicevirksomhed, kan på ingen måde bidrage til opretholdelsen af international fred og sikkerhed, og Rådet kan ikke fremlægge bevis for det modsatte.

Sag anlagt den 7. september 2015 — HK Intertrade mod Rådet

(Sag T-526/15)

(2015/C 371/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: HK Intertrade Co. Ltd (Wanchai, Hong-Kong) (ved advokaterne J. Grayston, P. Gjørtler, G. Pandey og D. Rovetta)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets afgørelse (FUSP) 2015/1008 af 25. juni 2015 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 161, s. 19) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/1001 af 25. juni 2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 161, s. 1) annulleres, for så vidt som disse retsakter lader sagsøgeren være omfattet af kategorien af personer og enheder, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger.